

متن پرسش

سلام خدمت استاد محترم: غرض از نوشتن این پیام طرح سوال نیست. شکوه ای است که بجا و نا بجا بودنش برعهده انصاف و قضاوت شما است. من حدود ... است که زندگی مشترک خود را با همسرم آغاز کرده‌ام. عمده اختلاف‌ها و مسائل و مشکلات ما در برگزاری جشن عروسی ایجاد شد زود به زود عصبانی می‌شدم و چیزهایی می‌گفتم که در اختیار خودم نبود و این اختلاف‌ها را تشدید می‌کرد اگرچه پس از آن تمام تلاش خود را برای دلجویی از همسرم می‌کردم ولی آن لحظه از ذهنش بیرون نمی‌رفت. ولی عمده مشکل دوناگاه بسیار متفاوت ما به عالم و به مسائل آن بود. و من الله توفیق

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌رسد این مشکلات ربطی به چنین مسائلی ندارد. یک مشکل تاریخی است که زنان و مردان در این شرایط نسبت به تعریفی که از زندگی باید داشته باشند، دچار بحران شده است. لذا نه مثل گذشته می‌توانند به روش سنتی زندگی کنند و نه افراد مذهبی می‌توانند بی‌قید از آموزش‌ها و ارزش‌های دینی باشند. نیازمند یک نوع «خودآگاهی» هستیم که موضوعات را بالاتر از این‌ها ببیند و با عشق و علاقه‌ای که خداوند در جان دو همسر گذاشته است به همدیگر سخت‌گیری نکنند و همدیگر را درک کنند و راز آن که حضرت امام به زوج‌های جوان توصیه می‌کردند؛ «گذشت کنید» را، بیشتر مورد توجه قرار دهیم. هرکدام در گذشت‌کردن بهتر پیش‌قدم شوند، بیشتر در هنر زندگی‌کردن موفق خواهند شد. باید نگذاشت شیطان موضوعات فرعی دین را حتی برای ما عمده نماید. در حالی که قرآن می‌فرماید: «إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ نُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا (۳۱) / نساء». یعنی اگر از گناهان کبیره انسان فاصله گرفته باشد، خداوند از گناهان فرعی چشم‌پوشی می‌کند و برای چنین افرادی که گناهان کبیره مثل شرک و زنا نداشته باشند جایگاه ارزشمندی در نظر گرفته است. حال چرا ما باید در امور فرعی به هم سخت‌گیری کنیم و خود را گرفتار وسوسه‌های شیطان نماییم که امور فرعی را برای ما عمده می‌کند؟! موفق باشید